

Reflekterende funksjonsskala (RF)

Tilpasset etter Fonagy, Steele, Steele & Target, 1999

RF er en operasjonalisering av eksplisitt mentaliseringsevne for forskningsformål. Den vanligste måten å skåre RF på er gjennom Det voksne tilknytningsintervjuet (AAI). Spesielt intervjuobjektets svar på såkalte ”utfordrende spørsmål”. Eksempelvis ”Hvorfor tror du at foreldrene dine gjorde dette?”, ”Tror du at de skjønnte at du følte deg avvist?”. Skalaen under kan anvendes på avgrensede svar og som indikasjon på personens totale RF-evne. I det siste tilfelle er det personens mest typiske tendens som angis. Skalaen nedenfor er tilpasset pedagogiske formål og bare antyder innholdet i den originale RF-skalaen. For forskningsformål henvises det til den originale manualen.

Skala

Moderat til høy RF	9 Fullstendig eller eksepsjonell	Personen viser en konsistent refleksiv holdning i alle sammenhenger og gjennomgående en eksepsjonell sofistikert RF som virker genuin, forfriskende, overraskende, kompleks og kontekstualiserende i et utviklingsmessig perspektiv.
	7 Markert	I intervjuet som helhet anvender personen en refleksiv holdning nokså konsistent. Det forekommer mange eksempler på full refleksiv funksjon som antyder en stabil psykologisk modell av sin egen og andres mentale tilstander. Det forekommer mange detaljer om tanker og følelser og implikasjoner av mentale tilstander er eksplisitt uttalt, i tillegg til et utviklingsmessig (interaksjonelt) perspektiv.
	5 Tydelig eller ordinær	Personen viser en ordinær evne til å gi mening til sine erfaringer i form av tanker og følelser. Personen har en modell for ”the mind” (sin egen og andres) som kan være enkel, men er relativt sammenhengende, personlig og velintegrert.
Begrenset til negativ RF	3 Tvilsom eller lav	Svarene veksler i kvalitet. Et mentaliserende perspektiv er tidvis til stede, men dette er ikke konsistent og fortellingen er iblandet sosiale klisjeer, pseudomentalisering, selvsentrering, skråsikkerhet samt manglende evne til å se andres perspektiv, blandede følelser og konflikter, et manglende utviklingsperspektiv samt dårlig erkjennelse av mentale tilstanders opake karakter. Svarene kan være preget av ”splitting”, med tendens til idealisering og devaluering.
	1 Fraværende men ikke forkastet	Et mentaliserende perspektiv er fraværende hos personen, men responsen er ikke aktivt avvisende eller fiendtlig. Personen svarer gjennomgående med henvisning til konkrete hendelser og/eller sosiale eller psykologiske klisjeer som vitner om en mangelfull modell for ”the mind”. De fleste svar som ligger på dette nivået preges av tendens til forvrengning ved beskrivelser av opplevelser. Dette er forvrengninger som reflekterer forsøk på å gjenopprette en viss sammenheng i selvrepresentasjonen (selvet). Forvrengningene kan virke selvsentrerte på den måten at de er overdrevent egosentriske, selvforstørrende eller ”selvforherligende” med urealistiske og/eller nedlatende beskrivelser av andre.
	-1 Negativ	Personen opptrer fiendtlig avvisende til ”utfordrende spørsmål” og/eller svarer på en bisarr eller motsetningsfull måte: ”Hvordan kan jeg vite det, er det ikke du som er psykologen her?” ”Du prøver bare å sverte meg”.